

Efter vort Skjønnende havde vi ved Behandlingen af denne Sag kun Valget mellem tvende Alternativer, enten at foreslaae Landsthinget at begjære et nyt Regnskab aflagt af Krigsministeriet for Finantsperioden 1862—64, som da maatte henvises til en særlig dertil valgt Statsrevision, eller ligesom det tidligere i denne Sag nedsatte Udvalg, hvoraf 3 af os vare Medlemmer, at slaae ind paa samme Veie som Folkethinget i forrige Samling, og indstille lignende Beslutninger, som de af Folkethinget eenstemmig vedtagne, til Landsthingets Vedtagelse.

Hvad det første Alternativ angaaer, da kunde derfor tale den Indsigelse, en saadan Beslutning, saafremt den af Rigsdagen vedtoges, upaatvilelig vilde udøve paa fremtidige Regnskaber, idet den vidnede om Rigsdagens bestemte Forbring paa fuldstændige og budgetmæssige Regnskaber for de til Statens Fornødenheder bevilgede store Summer, hvorimod vi erkjende, at derimod med nogen Friie kunde hentes Indvendinger fra den lange Tid, der allerede var forløben siden den omhandlede Regnskabsperiode, de særegne vanskelige Forhold, der uundgaelig ere forbundne med en Krigsperiode, den usædvanlige Form, hvorunder meget betydelige Beløb (7,754,000 Rd.) bleve Krigsministeriet bevilgede uden at henføres til bestemte Conti, de ikke ubetydelige Udgifter, der vilde udkræves til Tilbeiebringelsen af et nyt Regnskab og sammes Revision, samt endelig fra den Betragtning, at det selv ved Anvendelsen af de fornødne Pengemidler dog neppe vilde være muligt at tilbeiebringe et fuldstændig tilfredsstillende Regnskab.

Paa Grund heraf have vi forenet os om det andet Alternativ, for hvis Vedtagelse ikke alene taler den i forrige Samling i Folkethinget stedsundne Afgjørelse, men tillige hvad den nuværende Krigsminister, der selv intet Ansvar har for de tidligere Regnskaber, gjentagne Gange har udtalt i begge Thing, at Intet fra Ministeriets Side skal blive sparet for at bringe det dertil, at de fremtidige Regnskaber svare til de af Statsrevisionen stillede Krav.

Ibet vi saaledes tillade os at foreslaae Landsthinget at vedtage de nedenangførte i forrige Samling af Folkethinget vedtagne Indstillinger, skulle vi tilføie, at vi ikke have fundet, at den 4de af disse udfordrer nogen Vempelse i Anledning af den af Conseilspræsidenten under 14de f. M. udstedte Bekjendtgjørelse angaaende Henlæggelsen af Krigsministeriets og Marineministeriets Anviisningsvæsen, Hovedbogføring, Regnskabsrevision og Decision under Finantsministeriet, da vi antage, at Bogføring og Regnskabsafleggelse desuagtet vil finde Sted i Krigsministeriet med Hensyn til Anvendelsen af de Beløb, hvorover samme i Henhold til den aarlige Finantslov disponerer.